

1) duk, mot centrum riktade flammor; troligen ursprungligen rektangulär, bestående av mittfält och på de fria sidorna bård; höjd- och breddmätt (tagna uppifrån, respektive från stängsidan; skarv mellan mittfält och bård, liksom skarvar i bården och vådskarvar medräknade): 0,22 - 0,435 (mellan bård och mittfält) - 1,145 (vådskarv) - 1,31 (dekormitt) - 2,375 (skarv mellan mittfält och bård) - 2,41 (max. bevarat) x c. 0,80 (max. bevarat) m; bården består av två rader romber, var romb 0,21 x 0,32 m; vit med inåtriktade strålar utgående från övre stängsidehörnet och från stängsidans mitt i grönt till grön-gult; bården har varannan romb vit och varannan grön; avtärt i enkelt lager; dekortechnik är intarsia

081343

intarsia, mittfältets intarsia påsydd yttre sidan liksom även bården tillstånd år 1956, duken bevarad i stort sett i överensstämmelse med Hoffmans avbildning; dock är några lösa fragment, vilka nu lossats från den grova fastknytningen vid stängen

- 2) fästning, duken lindad något mer än 1 varv motsols kring stängen och fästad därvid med spikrad (56 spikar - varav 3 felar - i följd med förten-ta huvuden av järn om en diam på 0,008 m) och 0,011 m brett, grönt ripsband, fragmentariskt bevarat i en längd på 2,40 m; duken sekundärt fastträcklad i fästningen med stora stygn.
- 3) stäng, 2,45 m lång (partiet i holken ej medräknat) trind, jämn, böjd; diam upp- och nedtill: 0,021 - 0,025 m; omälad; av ek; nedtill illa avsågad och snett vässad
- 4) spets, hjärtformad, genombruten platt spets, trind holk med vulst; fästad med två mittenot varandra placerade spikar i holken; av förgyllt järn; delvis rostig; hel; se avbildning i naturlig storlek

märkning: "Riddarholms Kyrkan No 200 J"

Obs! duken identifierad med Hoffmans avbildning år 1956

spetsen i naturlig storlek

*jmf spetsen
nr 15:179, 180*